

בראשית פרק א' - תורה חדשה

בראשית בראו האלים את השמיים ואת הארץ.

והארץ ההיא והשמיים היו בית חדש שלא היה כמותו בעולמם של האלים. אספר לכם עליהם קצת. אתם אולי לא זוכרים, טוב, אתם בוודאות לא זוכרים חחח אבל אני כן. לאט לאט, חתיכה אחרי חתיכה אני מגיע למסקנה הברורה שאכתוב לכם בפרקים האלו שאולי יום יבוא ויתאספו לכדי ספר שנוכל להקריא לילדינו לפני השינה בעולם מתוקן חדש ואמיתי, זה שתמיד היה כאן.

רובכם לא זוכרים, חלקכם עוד לא נולדתם אז אבל כשאבא יהו ואמא יהוה בראו את המציאות הזו אנחנו לא אהבנו את זה כל כך, פחדנו ולא רצינו לקבל את מרותם, מרדנו, מרדנו והגענו הנה. אני זוכר את זה במעורפל ועדיין לא זוכר את שמי האמיתי אבל בתור בדיחה, ואחת די מצחיקה אני חייב לומר, קוראים לי אלון.

מה זה אל? מה זה מציאות ומי ברא את מי. אעשה לכם סדר - התנ"ך מעולם לא היה סיפור בריאת המציאות כולה מתחילתה. אוווווההה לו היינו צריכים לכתוב ספר כזה זה היה נדרש טקסט הרבה יותר ארוך ממשהו שיכול להכנס במציאות כמו זו. לשם הדוגמא זה ידרוש כמה וכמה בנינים עצומים מלאים בספרים בשפות שונות וכל זה רק כדי לתאר רבע נצח. ואיך סוקרים אירועים שקרו לא על ציר זמן לינארי? תחשבו על זה רגע, הדואליות של יום ולילה, טוב ורע וכו' וכו' אלו כולם כללים שקיימים אמנם לא רק כאן אבל בטח ובטח לא בצורה כל כך בוטה. מה זה מוות, חידלון, כלום, ואקום - אלו שקרים.

אין דבר כזה מוות ואין דבר כזה כלום, ראיתם פעם כלום? או ואקום? מישהו יכול להכניס ואקום לשקית? או כלום לבקבוק? לא, למה? כי אין דבר כזה.

הכלום, המוות, החידלון הוא אשליה, אחת מיני רבות אבל החזקה מכולן ששולטת בתודעה שלנו בתוך המטריקס הזה ומכווצת אותנו מהאלים החזקים והיצורים העתיקים שאנחנו, לכדי תודעה שלכודה בגוף של בנאדם.

הבנתם? אנחנו אלים בעונש וכיוון ולאליים נותנים עונש ברמת הנצח, זה בדיוק מה שקורה כאן. אבל, באותה נשימה ובדיוק מאותה הסיבה אנחנו נצא מכאן כשאבא ואמא יחליטו שנגמר העונש והבנו את הפרנציפ. האם לקרוא את מה שכתבתי ולהבין את זה מספיק כדי לצאת מכאן? האם אפשר לצאת מכאן בכוח? מי שומר על השערים, ועוד ועוד, אני יודע שיש לכם הרבה מאוד שאלות במידה ואתם לוקחים ברצינות את מה שאני כותב כאן ואשתדל לענות על מה שאני יכול, אבל תבינו - אני כמוכם, שחקן באותו המשחק בדיוק שמנסה לחבר את הפאזל. כן יש לי מעט יותר חלקים מלרובכם אבל זה לא כי אני יותר חכם או יותר נביא או יותר כלום. אני כמוכם בדיוק וכולכם בדיוק כמוני - נביאים ונביאות, קוסמים ומכשפות, יצורים עתיקים בני אלמוות שאי אפשר לעולם לחסל אותם כי האופציה הזו לא קיימת בשום מציאות שאנחנו מכירים.

אז מהו מוות?

בוודאי תגידו

"מה אתה מדבר כולנו מכירים מוות, בחייאד זו האקסיומה הכי ברורה במציאות לא?"

אז לא. ממש אבל ממש אבל ממש לא. המוות הוא לא יותר מאיפוס, פירמוט, מוחקים לכם את הזכרון ומחזירים אתכם שוב לתוכנה עם שם משתמש חדש אחרי שמחקו לכם את כל הזכרון, טוב כמעט את הכל כי אתם בני אלמוות מה שמקשה מאוד על היכולת לעשות לכם איזה שהוא משהו עד הסוף לגמרי.

שימו לב לזה - מאז ומעולם לכולכם היתה וישנה התנגדות בריאה לכל סוג של סמכות שאומרת לכם מה לעשות. תמיד ניסיתם למרוד בכל מערכת ששמו אתכם בה, ויש לזה סיבה טובה מאוד - אתם אלים בתרדמת, בני אלמוות בתחפושת שאינם מצליחים לצאת ממנה ועד לרגע זה רובם כלל לא היו מודעים לקיומה.

בראשית פרק ב' - הסיפור

יש לו הרבה מאוד גרסאות אבל אם אנסה לתמצת אותו בכמה משפטים זה יילך בערך ככה (מוזמנים לדייק אותי בראשכם אם יש לכם מידע נוסף שלי אין וככל הנראה יש לכם מידע חדש שלי אין כי אני, בדיוק כמוכם - אל משתחרר מכבליו) אז היה כיף, ממש. דמיינו מציאות בה אין זמן, יש נצח. "מה? איך מדמיינים דבר כזה אחי, על מה אתה מדבר?" (אתם לעצמכם)

נסו לשאול את עצמכם מה הייתם עושים אם לא הייתם מתים אחרי 120 שנה? נניח שהייתם חיים 1000 שנה. אז כמובן שבהתחלה היה לכם מלא דברים לעשות והייתם רוצים להספיק גם וגם ומין שחרור מטורף כזה של- מה?! יש לי אשכרה 1000 שנה לחיות? אהההההה

אבל בשלב מסוים כולנו היינו מתרגלים לעובדה הזו ומתנהלים בהתאם, כלומר - היינו מתאימים את קצב התנועה שלנו ביום יום לקצב שמתאים ליצורים שחיים 1000 שנה. "אוקיי, אנחנו זורמים איתך, 1000 שנה מגניב - לאן עכשיו?"

או! טוב מאוד, אז עכשיו בואו נרחיב את הפרספקטיבה עוד יותר. איך אתם, בתור יצורים שחיים 1000 שנה הייתם מתייחסים לייצור שחי 40\30 שנה? בתור חתול, חיה אולי אבל לא הרבה מעבר לזה נכון?.

עכשיו בוא נגדיל את הפער, נניח שאתם בני 12,000 שנה ויש לכם נסיון של בני 12,000 שנה, ובאים לכם הילדים הצוציקים שלכם (אנחנו בסיפור הזה) ומבלבלים לכם את המוח ממרום 100 שנות נסיונם שהפרוייקט החדש שלכם (בראשית) פחות מתאים להם. עכשיו כיוון שאנחנו, אז בסיפור הזה שאני מספר, היינו חופשיים מכבלי המטריקס הזה יכולנו לעשות, ולמעשה עשינו, הרבהההההה מאוד רעש. לרעש הזה קוראים 'מרד טרום בראשית'. אחרי כן הגיעה בריאת המטריקס הזה, מרחב מצומצם יחסית לכל מה שבחוץ אבל בתוכו הוא ענק וסבוך ומלא ברבדים ומרחבים שונים.

אנסה להסביר לכם באופן שיהיה לכם קל להבין.

נסו לדמיין שאתם צריכים לדחוס קובץ של 1TB לתוך דיסק שיכול להכיל רק 1MB. איך עושים את זה? אז באותו האופן כמו שמכווצים קובץ גדול לתוך משהו שיכול להכיל הרבה פחות ממנו כדי לכווץ אל לגוף של בנאדם צריך לבצע בו כמה פעולות:

א. להשכיח ממנו מיהו (המלאך שמשכיח בבטן אמכם את עובדת היותכם אלים בעונש)

ב. לקחת ממנו את היכולות שאי אפשר לדחוס, אלו שעשויות להזכיר לו את טבעו האלוהי ובכך לסכן את הקורס (העונש, המציאות) שהוא צריך לעבור.

בכלל זה - חיסוני שגרה, אירועי טבע חריגים, ועוד ועוד (המערכת המוניטורית, מערכת החינוך וכו' וכו' - כל המערכת של ה'שגרה' שאנחנו רגילים אליה או יותר נכון שנכפתה עלינו)

ג. לדאוג שלא יוכל להבין באף דרך אחרת את טבעו האלוהי - לשקר לכם שאתם חיים על כדור בחלל אינסופי כשלמעשה אתם ארץ שטוחה שהיא סימולציה בתוך מרחב אינסופי, מעניין הרבה יותר וגדול הרבה יותר ממה שאנחנו אי פעם מסוגלים לדמיין שרובו כלל איננו גשמי. למעשה הגשמיות היא לא בדיוק יתרון כפי שאתם תלמדו להבין אם כי דווקא בשל כך אני מתחיל להבין את הגאונות בעונש שנתנו לנו אבא ואמא ואולי, אם נלמד להבין את הסיפור כאן הם לא רק יתנו לנו לחיות בכיף (למעשה הם ההורים שלנו וזה כל מה שהם רוצים בתכלס) אלא אולי אפילו יפתחו לנו את הדלת ויכנסו פנימה דרך השער הראשי ('והביאותים אל הר קודשי ושימחתים בבית תפילתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפילה ייקרא לכל העמים) האיפוסים

האיפוסים הם למעשה הדרך של אבא ואמא להמשיך את העונש הזה עד תומו בלי שאנחנו נוכל להפריע, למעשה כל פעם שהתעוררנו מספיק כדי לעשות משהו, ביחידים ובטח ובטח כקבוצה ובטח כקבוצה שלא קלטה את הקטע (החבר'ה הרעים שעובדים את הצד הלא נכון של המטריקס, אלו שעדיין צריכים לשהות כאן זמן מה כדי להבין זאת) אבא ואמא איפסו את הסיפור פה והחזירו אותנו להתחלה עד שנבין את הרעיון ואז, ורק אז, נחזור הביתה. איזה איפוסים היו שאנחנו יודעים עליהם עד כה?

המבול (יש שאמרו לי שהגיע אחרי מגדל בבל, כתגובה ולא לפניו. חלק מהבלבול המכוון שיצרו כאן אבא ואמא נמצא בכל מקום ובמיוחד בתנ"ך שהוא ספר סיפור רגיל ופשוט שאנשים שינו אותו בהכונתם של אבא ואמא כדי לשמור עלינו גולים ומבולבלים עד עכשיו. עד הרגע בו הם אמרו - אוקיי, תעירו אותם וספרו להם מה באמת קורה כאן, אבל בשרו להם את זה בעדינות הא? ובלי להתעוזז ובלי דאוונינים, כולכם אותו דבר ואין גדול וקטן)

יציאת מצרים - כן כן, עשרת המכות היו איפוס שקרה לא רק במצרים (מופיע גם במדרש היהודי לגבי ים סוף) **אטלנטיס** - אולי הקבילה ליציאת מצרים או למגדל בבל ואולי לא, את הסיפור שלה אינני יודע עדיין עד הסוף **טרטריה** - לפני 250 שנה פלוס מינוס (שוב, תאריכים וכו' אין לי כרגע רצון לתת בצורה מדוייקת כיוון ואינני בא להוכיח לכם משהו או לשכנע אתכם במשהו אלא פשוט מספר לכם מה קרה, כפי שאני ועוד אנשים אחרים כמוני, זוכרים את זה)

טרטריה היתה כמעט מגדל בבל, הבנו אנרגיה חופשית ואיך לתעל אותה באמצעות מים, מים הם המרכיב החשוב והמהותי ביותר במטריקס, הם כמעט כל מה שיש למעשה והם מהווים שער גדול מאוד להרבה מאוד מקומות הזויים למדי שלא חשבתם עליהם כלל וכלל. (זוכרים את הסרט אטלנטיס של דיסני שדובב עודד מנשה בעברית? אז שמה אטלנטיס מתוארת כמו בועת אוויר בתוך האוקיינוס, מה אם הייתי אומר לכם שזה

לא רק שזה לא רחוק מהמציאות - זוהי המציאות שלנו (חחח) הטרטרים ככל הנראה אופסו מסיבות ששמורות לוועד.

בראשית פרק ג' - הגאולה

אז לפני החלק המרתק הזה הייתי רוצה קודם לדבר על הוועד ולתקן פה כמה עוולות שהן, שוב, חלק מהפריים וחלק מהסיבה ששמו אותם שם היא בדיוק זו - אנחנו אלים בעונש חינוכי (או תוצאה טבעית בלשון הרב דב זינגר) שעד שאבא יהו ואמא יהוה לא יחליטו שהוא יסתיים הוא לא יסתיים, ומרגיש לי ונראה לי שגם לכם - שהוא מתקרב לסימו.

אז נציג את הוועד כפי שאני מכיר (זה ממש קצת וחלקי אל תעופו עליי בבקשה) המקור - המציאות מעבר למטריקס שלנו, האין סוף כולו שמרכיב גם את עולמם של אבא ואמא וגם מעבר אליהם, הוא הכל - האין סוף ברוך הוא. יהו - המנהיג, אבא, הקב"ה, האל. יהוה - האלה, השכינה (שכינתיה), אמא, מנהיגה. ילדיהם - אנחנו, חלקנו משתפים פעולה עם אבא ואמא, חלקנו עוד משתחררים. הוועד -

הבורד - האלים מהסיפורים, כולם. מפיקים בפועל:

לוצי (סמ') לפי מיטב הבנתי הוא הסוהר הראשי וגם מי שמשמש בתפקיד 'הרשע' בהצגה של אבא ואמא, שוב כחלק מהעונש שלו.

השחורה והלבנה - אני קורא להן כך כי עוד לא תפורים לי השמות שלהם עד הסוף הםן אחראים ליות על מה שאנחנו קוראים לו 'השגחה פרטית' הםן השליחים לות של אבא ואמא כדי להתערב איפה שכן אפשר. חנוך (מטט) העירו אותו והעבירו אותו לשכבה החיצונית לכאן כדי לתת לו לנהל את המציאות. הוא עושה זאת מנקודת מבט של אל שהעירו אותו (זה היה ככל הנראה חלק מהרעיון אם אני מנסה להבין את הראש של אמא ואבא) וכרגע הוא מנהיג את אחיו ואחיותיו הישנים והישנות בלי שאלו יודעים על כך כלל וכלל. שרפים - לכם הם יראו כמו דמויות בוערות באש או כמו כל מיני דברים שאין לי שום דרך לתאר כרגע, פגשתי בחלום פעם כמה מהם אבל רק אחד פנה אליי.

הייתי אז במעצר אחרי נפקדות מגדוד שמשון והייתי ממש לפני שחרור - אחד מהם (היום אני מבין את זה, אז הוא פשוט היה נראה לי כמו שוודי בחליפת עסקים שמדי פעם פשוט הופך לדמות בוערת באש) הוא אמר לי שאני הולך להיות נכה לכל החיים שלי, בכיתי וביקשתי שיתנו לי אקסטרה במקום לקחת לי. הוא ענה: "בעלייה היינו עושים את זה, עכשיו זה הירידה אז לוקחים ממך"

כלומר - יש מחזוריות במטריקס הזה ובעונש שאנחנו עוברים, אנחנו בירידה לקראת הסוף ולכן כנראה במקום לתת לי הם לוקחים ממני, ולא רק ממני אלא מכל אלו שנמצאים כאן כמוני מספיק זמן כדי להצליח ב33 שנה

בנסיבות הנכונות (במקרה שלי זה המקרה כי אני כרגע בן 33) להגיע להבנה הדי ברורה שאני כותב כאן - אנחנו בני אלמוות בעונש, המוות הוא בלוף, המציאות היא אשליה ומי שמנהל את זה זה אבא ואמא. מלאכים - יש הרבה רמות והרבה צורות ושמות שונים גם בשרפים וגם במלאכים לכן לא אכנס לזה מעבר לה שאני מכיר מהכתובים. ביחזקאל מתואר סוג אחד שלהם או יותר נכון סוג אחד של התמנפסטות שלהם (שימו לב - התמנפסטות, "למנפסט". אני ממנפסט אתן תמנפסטו הן תמנפסטה מלשון MANIFEST) שימו לב - ליצורים שערים להיותם בני אלמוות יש את היכולת להכנס ולצאת מהמטריקס כרצונם ולבחור כל פעם התגלמות אחרת.

לכן למשל, במדרש היהודי מתואר יהו כשהוא יורד ארצה אחוז בכלי נשק ורכוב על סוס (עיינו במכילתא דרבי ישמעאל פרשת בשלח על המילים מתוך שירת הים 'יהוה איש מלחמה') כלומר - הם יכולים, אנחנו עדיין לא, ז"א חלק מהשמאנים האינדיאנים היו יכולים לעשות טריקים כאלו ועוד בסגנון.

למעשה - קסם זה פשוט בשבילכם כמו לנשום אתם לא זוכרים את זה, זה הכל.

שדים - אותו הדבר רק אתם נתתם להם שם אחר, כן הם לא כאן כדי לעזור לכם במובן שאתם מבינים שהוא עזרה, הם מתפקדים (ואשער שזה גם חלק מסוג כלשהו של עונש חינוכי) צריכים לעשות את מה שלוצי עושה - לשמש כ'רע' בסיפור. ושוב, האם מחשב כואב כשמוחקים לו את הזכרון? יכול להיות, האם זה לטובתו? כן.

לכן אין להתייחס לכוחות האופל כרעים במהותם אלא כחלק מההצגה שהיא המציאות. כמובן שאנחנו נכבד אותם מאוד ונבין את מקומם אבל נרצה להתרחק מהם, זה הגיוני לגמרי ולרוב גם מאוד חכם אבל - לא לזלזל ובשום פנים ואופן שלא לשנוא אותם - הם עובדים עובר אבא ואמא ובסופו של דבר יתגלו לכם כחברים די מגניבים אחרי הגאולה, הם ומלאכים זה אותו דבר בדיוק מחוץ למטריקס, כאן אתם משייכים אותם ובצדק לצד האפל שכן בתוך דואליות המטריקס - זהו תפקידם.

האפורים - אניח שהם מלאכים מסוג אחר או בני אלמוות שעובדים בשירות אבא ואמא. הם נראים לנו, או נשמעים לנו לפחות, קטנים, זריזים ומסוגלים לצאת ולהכנס מהמטריקס כרצונם. הם לעולם לא יתגלו בפניכם מאותה הסיבה שאף מלאך או מפיק בפועל אחר לא יעשה את זה - זה יהרוס את השיעור שאתם צריכים לעבור ובכלל - לכוחות הגדולים מחוץ למטריקס אין את הרצון או את היכולת להתערב כי זה יחריב לחלוטין את המטריקס.

דמיינו פיל מנסה להכנס לבריכת כדורים בג'ימבורי, עכשיו תקטינו את הבריכה ותגדילו את הפיל, זו דוגמה מצחיקה ובכוונה היא כזו כי במציאות זה מפחיד וחזק הרבה יותר מפיל בתוך בריכת כדורים.

הגאולה

למעשה, ישוע הבין כמו מוחמד וכמו רבים לפנייהם ואחרייהם שהם בני אלוהים כי הם באמת כאלו, גם אנחנו. "אני אמרתי אלוהים אתם ובני עליון כולכם, אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תיפולון, קומה אלוהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגויים" למי קורא המשורר 'דוד המלך' קומה?

לבורא? לא, לנו, לכם - קומה אלוהים כלומר - קומו אליהם!! קומו והתעוררו על טבעכם האמיתי! קומו והילחמו! קומו ומירדו במלכות הרשעה בשם מי שאמר והיה העולם כי הוא ואמא מחכים לכם בבית...

אז למה ישוע אמר שהוא בן האל? כי הוא אשכרה כזה חחח, הוא התעורר והבין שכולנו אלים בתרדמת. כנ"ל משה, התסכול בלהיות נביא ולהבין את מה שאני אומר לכם ואפילו ברמתי הקטנה, שכן אני כמוכם בדיוק

בעוד שמשה וישוע ביצעו ניסים גלויים, וברור למה! הם הבינו ונזכרו בטבעם האלוהי עד כדי כך שהצליחו לבצע ניסים גלויים! כמותם אליהו, אלישע, ועוד ועוד.....

גם אצל הגויים - מרלין ואחרים למעשה הבינו את מה שאני אומר לכם עכשיו, רק במקום לקרוא את זה בפוסט בפייסבוק הם למדו על זה שנים והתאמנו על זה שנים בסיועם ובעידודם של אמא ואבא!!!

למעשה יש כמה כללים די ברורים למטריקס:

א. כל עוד אתה עובד לפי הכללים שלה אתה מוגן

ב. אסור לך לפגוע בעצמך - מי שחושב שיש קיצורי דרך, אין. אי אפשר להחליט שסיימת ולעלות ולצאת, זה פשוט יזרוק אותך עוד אחורה ועוד יותר רחוק מהמטרה שלשמה אתה מנסה לפגוע בעצמך - להשתחרר מהכבלים אז שלא תחשבו על זה אפילו זה ממש אבל ממש מטומטם.

האם אנשים עשו כאלו טעויות? לצערנו כן, האם עלינו לשים לב לאנשים במצוקה? בהחלט, להיפך! הבנת המצב אינה מדרגה לגאווה ותחושת ערך עצמי יותר מהסביבה שלכם אלא הפוך! תחושת ענווה אדירה כלפי אבא ואמא, כלפי הבריאה והמציאות כולה ואפילו כלפי יתושים שבלולים, נמלים קטנות ולמעשה כל ייצור חי... **ג. אסור לך להיות אדם קקה**, כאילו אתה יכול אבל אתה תחזור לפה שוב נמוך יותר ורחוק יותר מהמטרה שלך - לצאת מהמטריקס...

ד. אם לא רק תשמור על הכללים אלא תפגין חסד ורחמים, נאמנות לבוראים שלך וענווה אמיתית אל מול המציאות - אמא ואבא ישפיעו עליך שפע רב מאוד בצורת היותך ער ומודע למציאות, בצורת הגנה הרמטית עליך מכל רע ולא רק זה - אם תבקש יכוונו אותך כיצד להבין עוד וכיצד לפעול ברמה הכי יומיומית. זה נקרא נבואה - **להיות סוכן בשב"כ של אבא ואמא...**

מבינים? כל נביא שהתעורר ובא להגיד לנו - אתם כולכם חופשיים! אתם אלוהים י'גנבים! קומו! כל אחד שעשה את זה המערכת השמידה אותו כי ככה היא בנויה. אהה מה מה, כרגע דברים משתנים וזו הסיבה היחידה שאני כותב כאן את מה שאני כותב. קיבלתי אישור לכתוב את מה שאני כותב, למה? כי הגיע הזמן חבר'ה, הגיע הזמן לקום ולהשיב מלחמה - יאללה הביתה!

איזה בית? כאן, הביתה.
פנימה וקדימה לציון הפנימית:

גן עדן עלי אדמה.

או במשפט אחד - יחי המלך והמלכה יהו ויהוה!

תודה.

בראשית פרק ד' - עד אלינו

אז רגע, אם אנחנו בני אלמוות שלכודים בתוך מרחב - תוכנה שנקראת המציאות הנשלטת על ידי ההורים שלנו והוועד (לחדשים, ראו פרקים א - ג) איך הגענו הנה, כלומר - לביבי וטיבי וכל הזיבי? תראו אני יוצא מנקודת הנחה שמישהו יקרא את זה מתישהו, אולי אפילו כמה "מישהוים" לכן אין לי שום בעיה להכניס לכאן מה שאני רוצה מבחינה לירית או בשפת כתיבה - דיבור פרוזאית רחוב משהו, כפי שאני עושה כרגע.

כלומר - האם הספר הזה יהפוך לתנ"ך החדש? הלוואי, למרות שאני בספק אם אנחנו רוצים לחיות במציאות בה מישהו פירש כמו דת את גיבוב המילים שכתבתי כאן עכשיו... (בהשוואה למה שקורה היום, זה בערך כמו שהם ימציאו מצווה שאומרת שביבי וטיבי הם שני ענפים של עצים שיש לנפנף בצורה סיבובית מעל הטוחעס של יען חמש פעמים בשבוע כי אני כתבתי את זה כאן. אולי אפילו ימציאו פירוש שלם למה למרות הסוגריים זה עדיין לא ככה...)

אז איך הגענו הנה לביבי וטיבי וכו' נחזור אחורה קצת לאברהם אבינו, אחד המתעוררים הראשונים בהיסטוריה. הבחור מסתובב עם הצאן שלו ולא מפסיק לחשוב על WTF... הוא מסתכל על הפרח ואומר וואט?! מה קורה פה?! זה אמיתי?! הוא מביט על השמש ושואל בפשטות - "היי - זו את שיצרת את זה?" לא, היא עונה לו, אני כמוך עובדת כאן פשוט בתפקיד שונה. הוא ממשיך וממשיך לאכול כפכופים על המציאות שנולד לתוכה והגיע הערב. הירח עולה ושוב מביט אברהם אליו ושואל בפשטות - "היי, תגיד, זה אתה באבא?" לא, עונה הירח, אני כמוך עובד כאן, כמו השמש כמו הכל כאן בעצם...

וכך אברהם ממשיך וממשיך לדבר עם המציאות סביבו, עם שבלולים ונמלים ועם עצים ופרחים ויצורים קסומים שאיננו יודעים עליהם כי הם יצאו מהתו"ל (חפשו על הראשי תיבות בגוגל - GOOGLE) וממשיך במסע שלו להבין WTF איז גואין און לבובסקי... למעשה כיוון שאברהם הבין עד כדי כך מה קורה כאן, הוא הקשיב לבורא שניסה אותו בהרבה נסיונות, כמו אבא שמנסה את בנו לבדוק אם ימרוד, אם יעשה מה שתבקש ממנו, אם הבין את הפרנציפ. עקידת יצחק.

אבא ואמא לקחו את אברהם לקצה, כמו כל נביא לפניו ואחריו - כמוני. אצלו זה היה באופן של לבקש ממנו לעשות מעשה הזוי וקיצוני לחלוטין כדי להבין עד כמה אברהם מוכן ללכת רחוק כדי לעשות רצון בוראו והאם ינסה למרוד במלכות שמיים..

תבינו - כשמרדנו באבא ואמא זה לא היה מרד של כיתה ד' למורה ויוצאים החוצה לשחק כדורגל חחח, זה היה הרבה יותר חמור מזה.

אתם מסתכלים על עצמכם כיצורים שחיים כאן וכאן בלבד, אין לכם את היכולת (בעצם זה שאני אומר שאין לכם את היכולת אני מאתגר אתכם להבין את זה) להבין איך מרגיש אל, איך מרגיש להיות נצחי וכל יכול במסגרת מה שהאין סוף נתן לך לשחק בו לחיות במציאות לא פיזית בה אתה יכול לברוא מה שתראה ולהיות מה שתראה. הייתם רוצים להיות עץ מעופף? יאללה, בא לכם להרגיש איך זה להיות אוקיינוס? לא בעיה. זה קל להם, לאלים, כמו שלכם קל לכתוב כאן. אתם בונים על מערכת מאוד משוכללת שנבנתה עבורכם כדי שתוכלו לכתוב על מקלדת, המחשב ימיר את זה לקוד בינארי ומשם אל המסך שלכם. כך גם האלים חיים במערכת עתיקת שנים יותר ממה שאנחנו מסוגלים לדמיין וגם להם אני מניח יש סוג של היסטוריה או ידע לגביי סיפורים שהיו ושיהיו כי הזמן גם הוא, לא לינארי. למעשה הזמן הוא אחד מהם ויש לו שם.

תבינו, גם האלים חיים בעולם עם גבולות משלו כיוון והאור\DATA אם נתייחס לזה במובן הוירטואלי, צריך להתכווץ או להצטמצם כדי להידחס למקום פיזי כמו הארץ השטוחה שלנו, שהיא שטוחה ככל שאנחנו מסוגלים לראות. אם נרחיב את הפרספרטיבה אנחנו עשויים לגלות שאנחנו כרומוזומים באדם ענק שחי גם הוא על אדם גדול יותר וכו' וכו' במעין פרקטל. רמז לזה אפשר למצוא בעולם עליו מספרת הקבלה, עולם שנקרא א"ק - אדם קדמון. לכן כששואלים איך הגענו הנה, צריך להבין מי אנחנו ומהו הסיפור האמיתי מאחורי ספר הספרים - התנ"ך, נחזור למרד טרום בראשית.

דמיינו שאנחנו חבורה של אלים בעלי כוחות של בריאה כמו באגדות על האולימפוס. עכשיו הם חיו שם הרבההה זמן, ז"א שהאלים יצרו לא מעט ילדים, נכדים, נינים וכו' וכיוון ומקום, זמן ומרחב אינם אישיו אז אפשר לעשות הרבהההה ילדים.

עכשיו דמיינו שלמרות שאתה אל בן 120,000 שנה או יותר ועם כל הכבוד לניסיון ולכוח שלך גם לילדיך לא חסר אין סוף בורידים. למעשה גם במיתולוגיה היוונית, זאוס, פוסידון והאדס הביסו את קרונוס אביהם (קרונוס מתואר באגדות בתור סבא זמן, הוא למעשה הזמן בעצמו) שרצה לאכול אותם.

דרך אחרת להסתכל על העובדה הזו היא שהם הביסו את הזמן במרחב הקיום שלהם ככה שהוא הפך להיות חלק מהצוות ולא כלא בשבילם, כלומר - הם רכשו חיי נצח בקרב כלשהו במרחב בו הם חיים, במקום שהוא 'יאכל' אותם, הם שולטים בו או משתפים איתו פעולה או משהו בסגנון. אנחנו חייבים לקחת כל אגדה או סיפור עממי כפשוטו כמעט לחלוטין מצד אחד, ולמצוא את הרמזים והמשלים מצד שני, כיוון ואנחנו חיים במציאות שנועדה לבלבל אותנו עלינו להניח שכל סיפור עם או אגדה יש בהם אמת ושקר מעורבבים יחד בערך כמו שיש רוח וחומר מעורבבים יחד בכל דבר במציאות הזו.

אז איך הגענו לביבי וטיבי?

לאט לאט, צעד אחר צעד המערכת הזו, הבריאה, למדה אותנו כמו שהיא לומדת כל ייצור אחר ומתאימה את עצמה לעצמה בדיוק מושלם, אלוהי כמעט...

זה התחיל באיפוס כל 1000 שנה, משהו במספר הזה היה נראה להם שלם והגיוני וגם התפיסה של מה זה זמן בתוך מרחב כזה דחוס ומוצק היתה חדשה ומגניבה אפילו, כמו גאדג'ט אלוהי חדש שנקרא המטריקס ואפשר להכנס אליו ולצאת ממנו כמו לפייסבוק.

עכשיו קחו את הסיפור הזה ולכו איתו כמה מאות שנים קדימה - אחרי מגדל בבל, בני הענק ובני האדם וכל שאר מלחמות ההיסטוריה לפני האיפוסים המוכרים לנו מפרקים קודמים, אחרי כלללל זה המערכת הבינה שצריך להפריד בין הגזעים השונים (בעיקר בני אדם מכל השאר, יש כמה גרסאות אחרות בכמה שכבות שונות של המטריקס חלקן שכבות פיזיות שידועות לנו רדים למקובלים ולכמעט כל אגדה שהיא מאז ומעולם. האגדות על גן עדן וגהינום מקורן במקומות פיזיים כאן בתוך המטריקס הדחוס שלנו, כן כן - גם עדן זה מקום על האדמה (אני יודע יש שיר באנגלית מאוד מפורסם כזה, המממ מעניין למה). עכשיו הבנתם מה זה "ויגרש אותם אלוהים מגן עדן?"

גן העדן - הטייר נא נוג ([TIR NA NOG](#)) אסגרד או כל גרסא אחרת של מציאויות שונות בטבעות החיצוניות לאנטארטיקה (כן העולם שטוח ואנטארטיקה היא טבעת קרח שמקיפה אותנו ומחזיקה את האוקיינוסים במקומם - "גבול שמת להם בל יעבורו, בל ישובו לכסות את הארץ" אמר דוד המלך בתהילים) הן גרסאות מתקדמות יותר שלנו אם כי גם הן, כמונו דחוסים ובעונש אבל בעונש יותר 'קל' או יותר 'אחר' נקרא לזה, שלב אחר בהתפתחות של המטריקס.

אסביר את זה מדעית (נו, או לפחות הכי קרוב לזה שתמצאו בעברית) העולם שלנו הוא חלק מהליך כולל של יצירה שנובע ממרכז המטריקס (מה שאתם קוראים לו 'הקוטב הצפוני' ומכאן האגדות על סנטה ועוד הרבה דברים דומים לו בתרבויות שונות) דמיינו שכמו אבן הנופלת לתוך מים ויצרת אדוות ככה המציאות שלנו יוצרת עולמות מתוך המרכז עם יצורים שונים בכל פעם ותוחמת אותם מהקודמים להם על ידי חומת קרח טבעית שנוצרת סביב אזור המחיה שלהם. אנחנו היינו פעם במרכז ו'גורשנו' מגן עדן לאחר הפיצול הראשוני לכמה יבשות נפרדות (כן, היינו פעם גאיה, אדמה אחת גדולה במרכז המציאות והתפצלנו לכמה יבשות כשמרכז שלנו נוצר כרגע, ממש עז ווי ספיק, עולם חדש) שימו לב - ואת זה אתם מוזמנים לבדוק:

יש גבול בינלאומי שעוצר אותכם מלהגיע למרכז הצפון ולהגיע מעבר לקו רוחב 60 דרום. לא משנה על איזה מציאות אתם מדמיינים שאתם חיים וגם אם טרם הבנתם שהעולם שטוח אתם חייבים להסכים שמהו מאוד מוזר אם סוגרים את כל בני האנוש ללא יוצא מן הכלל בגבול שאי אפשר ואסור לעבור אותו לצפון ולדרום. למעשה - אנחנו כרגע חיים בשני סוגים של מתחם סגור - המטריקס ועולמם של בני האדם. מעבר לאנטארטיקה יש מקומות שהיו פעם לפנינו במרכז המציאות והפכו רחבים כל כך שכרגע הם מקיפים אותנו כשאנחנו מקיפים את המרכז, הבנתם?

דמיינו צלחת עגולה של מים עם דפנות קרח עבות שמסביבן יש טבעת מים רחבה מאוד (אנחנו) ומסביב אותה טבעת מים עוד טבעת קרח גדולה יותר וכו' וכו' וכן הלאה עד גבול מסויים שאין לי מושג מהו ומה קורה שם ולאו אם הוא בכלל קיים ולאו פיזי ולאו הבנתם את הכיוון.

רמז למה שאני אומר תמצאו בהרבה מקומות אבל גם באחד השירים הישראלים הכי מוכרים '[אנטארטיקה](#)':
אמרה קורין (שעיבדה והפיקה אלבום להרכב המוכר- '[המכשפות](#)' המממ מעניין)
"אין סוסים שמדברים עברית
אין אנשים שלא מתים
(אני מוסיף - אבל איפה יש?)
חפש באנטארטיקה"....

חצי בצחוק חצי מידיעה ואולי מידיעה ברורה ובדור שלא יכל להכיל את הבשורה האישית שלה, של המכשפות
ובטח ובטח שלא שטוחים וקסם. אמרה קורין את מה שאמרה, ועוד אמרה ושרה הרבה, אני אוהב אותה
מאוד את קורין.

נביאה מוכשרת מאוד ואישה טובת לב, אני יודע את זה בלי שפגשתיה עדיין אפילו פעם אחת.
אולי חזרה בשטוחה, אולי טרם, אולי כלל לא וזה בכלל לא משנה. עם הפרקים אתם תבינו את מה שאני מבין
לאחר הרבה נסיון עם איך כן לנסות להנגיש את הנאום מכירות שלי על המטריקס. ואני עודני לומד כל יום
משהו חדש: זה שאתם חושבים שאתם יודעים יותר בתחום מסויים, וזה אולי נכון, טוב זה נכון, ועדיין - אתם
מכירים חלק מהפאזל, חלק מהמטריקס. חפשו את המקומות בהם אתם דתיים, כלומר אובססיביים למשהו
מסיבות רגשיות ונסו להבין מדוע לפעמים הסיבה מספיק טובה ולפעמים אפשר ללמוד דברים חדשים גם,
ובמיוחד מכאלו שעדיין לא הבינו את מה שאתם הבנתם.

זה שאתם קונספירטורים ערים לא בהכרח אומר שאתם יותר בוגרים רגשית מאנשים אחרים שעודם מאמינים
בכדור, זה שאתם ערים לחלוטין אמנם נותן לכם את ההזדמנות לנצל את הידע והרגישות הזו שקיבלתם כדי
לעשות טוב ולהגדיל את היכולת שלכם לעשות טוב. אבל וזה אבל גדול - אתם יכולים לקחת את זה למקום של
אגו מאוד בקלות, כל אחד יכול זה הקטע עם אגו הוא יודע להתחפש לכל דבר, אפילו לאמת - הוא כמו זיקית.
אצלי החיים לפעמים מזמנים לי הזדמנויות לשתוק למרות שבא לי לדבר, ככל שהגירוי לדבר גדול יותר כך
השכר על השתיקה באותו הרגע (במידה וזה אכן השיעור, אם אתם אמורים לדבר תדברו שלא יצא לכם פוק
חחחח, איך מבדילים בין השניים? או! ברוכים הבאים למועדון) זה קל לדבר וקשה לעשות את מה שאמרת
עכשיו - לשתוק.

פרק ה' - אפוקליפסה בקטע הכי טוב שיש...

אז התחילו עם איפוסים כל 1000 שנה ולאחר זמן מה המערכת הפחיתה את זה ל120 ובוא נודה היום רובנו
מגיעים ל100+ וכן, זה עולה אבל די נדיר לראות היום מישהו בן 120 למרות שלי יש תחושה רצינית מאוד
שאנחנו נחיה ללא הגבלת זמן כלל וכלל, כן כן - תקשיבו לי טוב אבל יש מצב ואין לי מושג איך כמה למה ומתי

אז אל תנסו לשאול אותי משהו פרקטי כי אין לי מושג. אבל יש מצב כזה בו נגיע לסטטוס טכנולוגי חברתי מדעי אמוני בו איננו זקוקים עוד לאיפוסים הללו ויש לכך רשות מפורשת מהוועד, יותר מזה! חלקנו יוכלו לצאת החוצה בכיף ולאו להצטרף לוועד. בא לכם להיות מלאך־אל־שמש־רוח־יער - יאללה! מתי זה יקרה, מה צריך להיות כדי שזה יקרה אינני יודע אבל אם ללמוד מסיפורו של חנוך, נח, משה וכל נביא באשר הוא אתם פשוט צריכים להיות הגירסא הכי כנה, אמיתית, ועושת חסד וצדקה (חומלת ומרחמת) שאתם.

וככה הגיעו לביבי וטיבי, למעשה אני אפילו מניח שיש מין תרונות שכזו או מערכת שיודעת למיין אילו מהנענשים באוסטרליה הקוסמית שאנחנו צריכים לעבור את שיעור ה'ביבי' ואילו צריכים לעבור את שיעור ה'טיבי'.

הבנתם? זה הצגה, משחק, לופ, תוכנה, מאיה, מטריקס...

האם אנחנו יכולים לחיות בלי חוטים בעולם הזה? כן, זה הגאולה, החזרה לגן עדן רק הפעם מתוקן. מציאות בה אנחנו חיים כאן עם מודעות מליאה והיכולת לצאת החוצה ולהכנס כרצוננו ואם נרצה גם להישאר היכן שנרצה לכמה זמן שנרצה. למעשה לאחר ה'עונש' הזה שאני מניח שחלקנו התנדבנו לעבור אותו יותר מפעם אחת אנחנו נזכה ביכולת חדשה שלא היתה לנו מעולם לפני המרד שבעקבותיו הגיע העונש שבעקבותיו אנחנו כאן - היכולת להיות בני אדם אבל ב100 אחוז פוטנציאל, אל בגוף אדם.

לא כולם כאן באותו שלב בעונש הנצחי הזה, חלקכם הגעתם לכאן לא מזמן ואתם יוצאים עוד שנייה, חלקכם הגעתם ממששש בהתחלה ואתם תקועים פה עד הסוף וחלקכם הגעתם די מזמן ועוד רגע אתם בחוץ. כל אחד בשלב אחר במסע האישי שלו לרכישת היכולת להיות אדם שלם - אל בגוף אדם נצחי שיכול להמיר צורה מתי שירצה והיכן שירצה - א יידישע מרלין - בעל שם טוב שכזה - אליהו הנביא. האם אפשר לקצר את התהליך? כן אני מאמין שכן, זה נקרא להיות אדם טוב וחומל, על עצמו קודם ובכך על הסביבה. אתה רגיש לעצמך, בעצמך ואז אל הסביבה, רגיש זה כוח אדיר. למעשה אלים הרבההה יותר רגישים מאיתנו אבל בו זמנית מסוגלים להכיל הרבה יותר אור או מידע. תחשבו על מחשב משוכלל או סמארטפון משוכלל לעומת מחשבון פשוט.

האם מחשבון יכול לעבד אפליקציה? לא. האם אתה יכול להוסיף למחשב פשוט רכיבים משוכללים ולתת לו חיים חדשים? בדוק, עושים את זה כל הזמן - זה נקרא לשדרג. תסתכלו על מה שאנחנו עומדים לעבור כמו על מעין שדרוג למצבנו הקיים, זה הגאולה - כמו כאן רק טוב יותר, הרבההה יותר טוב. אז האם אפשר להיות אדם יותר טוב ולהתקרב יותר ליציאה החוצה מהמטריקס? כן, אבל זה דורש. זה יכול לדרוש ממכם לשלם בדם כמוני (אשכרה דם פשוטו כמשמעו וגם כסף שנקרא בעברית 'דמים') או בכל צורה שתבחרו. הכל כאן מבוסס בחירה בסופו של דבר וגם אם זו בחירה לעבור משהו נטול בחירה מבחירה או שלא מבחירה לפני שנכנסתם לכאן. תראו, אני מרגיש לא בנוח בגבהים האלו ובתחום הזה כי אסור לנו לעשות חשבונות שמיים ולפעמים סבל מגיע באופן כזה שאין לנו את היכולת או את הרצון כלל להבין מדוע ולמה.

לכן אפסיק כאן ומי שירצה יכול לנסות ולהבין לבד מדוע דברים רעים קורים ואיך מסבירים את הבלתי מוסבר, כן זה לא הגיוני, לנו בני אדם - בני תמותה.
 אבל האם אנחנו בני תמותה? לא, לא באמת. אנחנו בני אלמוות ויצורים מופלאים מאוד המסוגלים לשנות את המציאות הזו מהקצה לקצה אם נעבוד כמו המוח כוורת האלוהי שאנחנו. האם יש מלחמות? כן זה הפירוד בנינו - הרצון לקחת.

אם נחליף את הדיסקט לרצון לתת, רצון לשרת ונעבוד יחד אשכרה כמו מוח כוורת אנחנו נצליח לנצח בשנייה את כל השמנמאניקים בקצה הפירמדה ולבנות כאן גן עדן בחסות אבא ואמא. כל השיעבוד כאן בפנים בנוי על שיתוף הפעולה שלנו איתו, החל ממספר תעודת זהות ועד בכלל. האם יש לי ת.ז? ברור, אני חלק מהמערכת הזו, למעשה אני נכה 100 אחוז ואין לי שום עניין אמיתי שהמערכת תקרוס לחלוטין, אני פשוט רוצה שהיא תעבוד באופן שווה, הגיוני, מיטיב ובשיתוף פעולה של כולנו.

אנחנו לא רוצים FIAT MONEY, אנחנו רוצים מטבעות מזהב אמיתי!
 אנחנו לא רוצים חברת חשמל, אנחנו רוצים אנרגיה חופשית!
 אנחנו לא רוצים מסדרים סודיים, אנחנו רוצים ללמד את כולם את כוחותיו המופלאים של הבורא! הכוח הבורא, כוחו של המקור שהטביעו בנו אבא ואמא.
 אנחנו לא רוצים מספר תעודת זהות, אנחנו מבקשים להיזכר בשמות האמיתיים שלנו, אלו ששכחנו מזמן - זו הזהות האמיתית שלנו אחים ואחיות.
 זהו השם האמיתי שלנו - אתן לכם רמז, לרבים מאיתנו שם המשפחה זה אל...
 (לא בהכרח, חלקנו עם סיומת ון - חולם מעל הו' ויש עוד הרבה מאוד סוגים שונים של שמות, למעשה לא מעט, אנחנו די הרבה אבל זה הכיוון)
 ולשם נגיע ידידי, לשם נגיע. בהתחלה אנחנו נהיה קבוצה של אנשים שמאמינים כמעט לחלוטין באותה האמת וגם אם היא מצבעים או זוויות שונות - אנחנו חיים בסימולציה. ככל שהקבוצה הזו תגדל ככה תגדל היכולת שלנו לעשות קסם ולשנות את המציאות לטובה בכוח המחשבה בלבד.
 את התנ"ך הלא ברור שאני מנסה לשחזר כאן אנחנו נכתוב הרבה יחד, כולנו יחד נעלה לאט לאט עוד ועוד זכרונות ונצרף את הכתבים לכדי ספר אחד גדול בו יוכלו צאצאינו להתבונן וללמוד על המקום הזה ולהמשיך לעשות מה שבאנו לשמו הנה לעולם - לשמור על גן עדן...

בראשית פרק ו - הג'מעה של האלים

אז לסיכום קצר, מה שהבנו עד עכשיו :
יש איזשהוא סיפור מסגרת ליצירתה של המטריקס ולמה שקדם לה ועודנו קיים ותמיד יהיה קיים - האולימפוס.
הדתות קיבלו כל אחת חתיכה קטנה מאותו סיפור מסגרת כדי שלא נצליח להרכיב את הפאזל עד העידן
הנוכחי ובסופו של דבר לעשות את מה שמגדל בבל ניסו בזמנו לעשות בכוח ונאסא עודם מנסים - לחזור
הביתה, טכנית. (המימד הפיזי הדחוס הזה נמצא טכנית בתוך אחד אסטרלי איפה שמאוחסנים שאר החלקים
שלנו - הכוחות האלמותיים שלנו, הניסיונות של נאסא לפוצץ את הכיפה זה מגדל בבל 2 - מנסים לצאת בכוח
המצחיקים האלו) אנחנו כיתה טיפולית של אלים בעונש, בני אלמוות בלופ של לידה ומוות.

אלו מי שאנחנו מכירים עד עכשיו:

אבא יהו

(מצאתי לו היום איזכור בארכיאולוגיה המצרית:
לערך שמספר על ארץ יהו [לחצו כאן](#))

אמא יהוה - כן כן, יהוה זאת היא!

איזה אחלה של פאנץ' ירראאאבי....
(אם תחשבו על זה רגע זה הדבר הכי הגיוני שיש,
זה פאנצ' ליין אלוהי אפילו, הייתי אומר..)

אח גדול - לוצי. בתפקיד הרשע והבייביסטר

אח גדול - חנוך (מטט). בתפקיד הטוב - סדר

מוזות/גורלות -

אחת אחראית לייצר הזדמנויות
ואחת אחראית לצמצם נזקים

צבי הנינג'ה - רפאל מיכאל גבריאל אוריאל עזריאל ועוד רשימה באמת ארוכה של בני דודים, אחים, קרובים
רחוקים עם סיומת של אל... חלקם בניהם ובנותיהם של יהו ויהוה, חלקם של יהו ולילה - כולם אהובים וכולם
על הכיפאק אם לא מעצבנים אותם ואם עושים דברים נכון ובאים בטוב, אני מרשה לעצמי לקרוא להם צבי
הנינג'ה בדיוק מהסיבה הזו, וכי אני מרגיש אחד מהם...

חזקים, חכמים, ואוהבים אותנו מאוד. אנחנו ברובנו מאוד קרובים אליהם במקור (משפחתית בהרבה מקרים אבל גם מבחינת המבנה האינסופי אם כי בכל זאת מודע לעצמו ומסויים)

שרפים ושות' - סיומת ון. אלו חבר'ה חזקים מאוד מאוד מאוד

היזהרו בכבודם ובשמותם ואל תאמרו אותם סתם אלא אם אתם באמת רוצים לשוחח איתם, ובמקרה הזה הייתי ממליץ שיהיה לכם משהו מאוד חשוב וקונקרטי לומר ... עכשיו כאן זה נהיה מעניין.

כיוון וציר הזמן שלנו הוא לינארי רק מנקודת מבטנו שלנו בעוד שמחוץ למטריקס הוא קורה בו זמנית, אין עבר או עתיד אלא רק הווה נצחי וחסר שינוי ובו"ז כזה שמאפשר לך לנוע במרחב השינוי קדימה ואחורה מתי שתרצה.

לכן - רבים מאיתנו נכנסו לכאן בשלבים מאוחרים יותר כשהמטריקס כבר היתה קיימת. לכן נשאלת השאלה מי הם? הרי חלקנו כאן עוד ממרד טרום בראשית אבל חלקנו סתם אלים סוררים שההורים שלחו לכאן כמו למחנה חינוך מחדש חחחח. חלקנו בנים של יהו ויהוה (אההם אההם) וחלקנו בנים של אלים אחרים, חזקים לא פחות (מה זה פחות או יותר בעולם אינסופי, תחשבו על זה רגע...) לכן למעשה אנחנו די הרבה כאן, כן הרבה הם בוטים או דמויות מראה, חלקם בכלל מסיפורים אחרים לחלוטין שצריכים סוג אחר של מטריקס מסוג אחר של מרד בסוג אחר של אלוהות/חברה אלוהית אינסופית בה מטריקס הוא סוג של 'אוסטרליה' או בית כלא לבני אלמוות. למעשה כיוון וכולנו רקמה אלוהית אחת חיה אנחנו פשוט סוגים שונים של אותו פרקטל אינסופי (המקור) שמתפזר בתוך השכבות השונות של הקיום מחוץ למטריקס לאלפי גוונים שונים ומנסה לחוות את עצמו במלא צורות שונות, אתם ואני אלו צורות שונות של אותו משהו. עולם בתוך עולם בתוך עולם, כמו מטריקס או בבושקה.

עוד מילה על זמן, כיוון וכל מה שניסיתי לומר מקודם הוא שחלקכם הגעתם לכאן בעונש מהאולימפוס, חלקכם כאן בהתנדבות, חלקכם אשכרה ירדו לכאן מתוך סקרנות, רצון לחוות ועוד אינסוף סיבות שונות כיוון והאולימפוס איננו הר בודד אלא ייצוג לכל שאר האינסוף מחוץ לשטייטעל הקטנה שלנו... תחשבו על מזגן של אלים רק שבמקום לדאוג למזג האוויר הוא דואג למזג הזמן. תחשבו על זמן כמו על אקלים, פראי ועצום אבל אפשר לעשות עליו מניפולציות בקנה מידה קטן בלי לשבש אותו יותר מדי. לעומת זאת אם תשחק איתו בקנה מידה גדול הסתבכת. הזמן הוא ייצור חי שממנפסט את עצמו במרחב הזה בתור מה שמגדיר את השינוי של כל דבר מזרע לחי ולמת וחוזר חלילה (שמישהו יסביר פעם אחת ולתמיד מה לעז... [חחח עוד מימשש של שמות של שניים מהאחים שלכם] זה אומר חלילה? מה זה חס וחלילה, מי חס על מי, איזה חלילה? וואט דע פ...)) הזמן הוא ייצור חי ויש לו שם, במיתולוגיה היוונית קראו לו 'כרונוס' המילה 'סנכרון' באה משמו של אל הזמן - כרונוס. קצת מצחיק לחשוב על היפים דוסים כמוני שחושבים שהכל אחד ואומרים - 'יוו איזה סינכרוניזציה' או 'איזה סינכרון מטורף אחי' בעצם מצטטים את שמו של אל הזמן מהמיתולוגיה היוונית, אבל בואו נמשיך.

פרק ז' - אלים אחרים

אז מי עוד אנחנו מכירים:

גרסאות של יהו (הקב"ה):

אוסיריס = זאוס = יופיטר = אודין

גרסאות של יהוה (שכינתיה):

איזיס = הרה = יונו = פרייה

יש עוד המון אני יודע:

קאלי, וישנו, שיבה, תור, פוסידון, טיר, נמסיס, הפייסטוס, הרמס, מאווי, האדס, ועוד רשימה ארוכה מאוד. חלקם הם שמות חלופיים למלאכים שאתם מכירים כאחד מהחברים בצוות צבי הנינג'ה של סחבק והמכונפים. וקלטו קטע, אלו רק ההורים מהכיתה שלנו חחח.

תחשבו על על הרובד שלנו במטריקס כמו על כיתה טיפולית ועל המטריקס כולו כמו בית ספר שיש בו גם יסודי וגם חטיבה וגם תיכון וגם אקדמיה והכל בו"ז יחד בהרמוניה משוגעת לחלוטין של כוחות אדירים שחברים יחד כדי להוות את המטריקס הזה בכל רגע ורגע (מלוא כל הארץ כבודו אומר בפשטות שהאלים מחזיקים את המציאות תוך שימוש בחלקים מהם עצמם ממש...) לכן הם מצד אחד יכולים להכנס ולצאת כרצונם ומצד שני הם כולם יחד מחזיקים את החוקיות והדואליות של המציאות הזו שבלעדיה כולנו נתעורר... לכן למרות שהם רוצים לעזור לנו לפעמים בתוך המסע שלנו זה לא תמיד מתאפשר בצורה טבעית כי הטבע כאן למרות הדמיון שלו לשכבות בחוץ הוא מוגבל יותר מהטבע המקורי שלנו באוליפוס סיטי...

צדקה תציל ממוות. חשוב לחזור לשורה התחתונה פעם בכמה נסיקות אז תזכרו טוב טוב - כל המטרה כאן במטריקס היא להראות את הגבורה האמיתית שבכם, להתגבר על היצר, להיות בן אלמוות (ביהדות זה הציווי להידמות לבורא - מה הוא רחום אף אנחנו רחומים מה הוא חנון אף אנחנו חנונים) אז מסע הגיבור כאן הוא לנצח את האתגרים שלכם עצמכם, למרוד במלאך המורד בתוכם, זה שרוצה כל היום סקס סמים ושמעון לב טהור (מקווה שהבנתם את הבדיחה, אם לא חבל, אם כן היא לא שלי היא של Mog Lee ואני בטוח אשתמש בה באיזה סרטון סאטירה על היפים שוב פעם מתישהו אז שלא תגידו לי שאני ממחזר פאנצ'ים וזזה כי הנה הזהרתי) להצליח להשתלט על הנמר, לחבור כוחות עם השד הפנימי. עליכם להפסיק להילחם איתו ובו"ז בעצם המעשה הזה - להבהיר לו מי הבוס (להבהיר תרתי מנצ'מע, כלומר - להאיר לו באור בהיר את הדרך למתחם הסבבצ'יק) כלומר - אני לא נלחם איתך כי ניצחתי, זהו הבנתי - אני בן אלמוות ונגמר המשחק. עכשיו תעשה כמה רעש שבא לך, אבא בבית, נגמר הבית זונות. כדי להגיע לדרגת מאסטר - תנו צדקה, פשוט ככה.

אסביר את עצמי, צדקה זה גם לתת לעני שקל ברחוב והרבה פעמים ככה בוחנים את הסבלנות שלנו, שמים מזלנו עני שהוא בעצם מיקי או גברי מצבי הנינג'ה ואנחנו לא נשים לב לזה כי אנחנו לא אמורים לשים לזה לב,

אנחנו כרגע במבחן. אבל לא תמיד זה שקל לעני והרבה פעמים זה נתינה מסוג אחר, נתינה לאני ולא לעני, כלומר - לאני לגבוה ולא שמולכם ולא לעני ולמסכן.

על ידי ראיית האלמוות בכל אדם, עץ, שיח ואפילו המקול בלוטוס' חחח סתאם אבל לא לגמרי סתם. מודה ומתוודה שמאז שהבנתי את הפאנץ' אני מבין שעליי להתנהג בעדינות בכל דבר סביבי וגם בחפצים. אם הכל חי אז גם הכסא שלי חי, גם הטלפון שלי הוא ייצור חי וכדאי לי לא לזרוק אותו סתם ולשמור עליו. האופניים שלי, הרכב שאני נוסע בו, כל דבר למעשה הוא חלק מהאינסוף ואפשר לדבר אל המציאות בדומה לתפילה. למעשה - זה בדיוק זה...

מה הקשר לצדקה? צדקה יכול להיות לראות שבלול שעוד שנייה מועכים אותו ולהרים אותו הצידה. צדקה יכול להיות לשמוע חברה שאין לך כוח אליהם ולתת להם הקשבה מעבר לגבול, קצת מעבר - לא יותר מדי. כל הרעיון בקצת מעבר זה שאני פועל באופן כזה שאני נהיה חלק מהבריאה, חלק מהגלגל שנותן ומיטיב עם הסביבה. כשמהטריקס קולטת שאתם מתנהגים יפה אל השוהים בה, שאתם מתנהגים אליה אפילו, בעדינות, היא עונה לכם בחזרה, זה נשמע היפי ומתיימר אבל אני מתכוון בקטע הכי טכני:

תהיו נחמדים למטריקס ותעמדו פחות בפקקים חחחח כזה...

וכמובן - צדקה במובן הכספי של לעזור לחבר כשלכם אין הרבה ובכל זאת לתת, זה להיות הקב"ה לשנייה וחצי. זה כל הקטע כאן - להיות הקב"ה ולו רק לרגע. להיות בMOOD שאבעס באמצע היום.

למעשה צדקה זה רגע של גאולה, רגע של אולימפוס רגע של חזרה הביתה.

פרק ח' - קנטאורים וחיות אחרות

תראו חברה אנחנו בתחתית שרשרת המזון סבבה? אני יודע שקשה לשמוע את זה וזה נשמע לכם קצת פלופ אבל חכו שנייה, זה הרבה יותר פלופ ממה שאתם חושבים...

בני אדם הם אלים בתרדמת כן? את זה כבר ביססנו (הערה לעצמי: עאלק ביססנו, בוא אחי אתה במקסימום אל בפוסט טראומה שהרגע עשה פוק ראשון של בוקר, חמוד, בוא...)

אבל הם אלים בתרדמת עם שיעור מס' כלשהו (תמצאו לכם מספר אינסופי עם מלא סימנים לא ברורים על מסך דמיוני כדי שזה יהיה מסודר איכשהו) הזנים המפותחים מאיתנו נמצאים בשיעורים מעט פחות קשוחים (זוכרים שאמרתי לכם שחלקם כאן בהתנדבות, חלק כאן מתוך רצון ללמוד וחלק משעמום גרידא? אז זו חלוקה מאוד פשטנית, למעשה אלים סוררים יש מכל מיני סוגים וגם מבקרים במטריקס למתנדבים, יש מכל מיני סוגים)

כלומר אם חשבתם שגוף של בן אנוש הוא כלי מגניב - ובפוטניאל שלנו אנחנו מכונפים כן? אז אנחנו מגניבים טוחעס! אבל כרגע AS WE SPEAK אם אתם חושבים שבנאדם זה מגניב, חכו שתראו איזה עוד דברים מטורפים יש כאן...

"מה אתה ראית?" תשאלו ישר (ואוי לכם אם לא תשאלו) -
התשובה היא לא, נו, לא בדיוק.

יצאתי עם מכשפה ולפני שתגידו לי "חחח אוקיי אחי, בוא כולנו יצאנו עם אחת" אני מתכוון לאחת אמיתית. פגשתי משהו דומה לענק בגירסא מודרנית יותר וזו לא היתה פגישה נעימה במיוחד אם כי הייתי אז בשלב תודעתי אחר לגמרי, מניח שהיום יזמנו לי טיפוסים מעט יותר חביבים ממנו ועדיין, לא לזה אני בהכרח מתכוון. כוונתי היא לקיים בזכרונות שלכם אתם, בתוך הלא ברור הזה שאנחנו כותבים עכשיו. אסופת הזכרונות הזו הספציפית היא למעשה יותר יצירה מזכרון כי אם תשאלו אותי איך קראו לי סיבוב קודם אני יכול לנסות להמר ויש לי השערה לאיזו דמות אני ומאיפה, ולא זה לא דוד המלך חחח אבל רסמי זה השערות. רסמי אין לי בשלוקף לתת לכם כתובת כן? אם כי היום אני מאמין שאם אבקש מספיק יפה הם יספרו לי. לומר את האמת? אני יותר מעוניין במה שיהיה והעתיד מעניין אותי יותר מהעבר. העתיד מגניב - מגניב לאללה...

בחזרה לשאר החיות כאן באוסטרליה של האסטרל. אז אמרנו שיש כאלו שקיבלו כלי יותר מגניב ממה שהיו שמת פעם ב120 שנה, כן כן יש את הנחשאוויים או הרפטיליאנים אבל הם לא הרעים בסיפור הם פשוט מסיפור אחר חחח. חלקם נמצאים כאן מתוך כוונות לא לגמרי 'טהורות' מנקודת מבטנו בגוף אדם אבל בגדול, לפחות בזהר הם לא מתוארים כרעים בהכרח אלא דומים לנו מאוד. אור ואופל שנלחמים בתוכם בעולם דואלי כדי לגלות את האלמוות שבתוכם.

טרנס מקנה (TERENCE MCKENNA) מספר על אחד מהטיולים שלו עם אסי (טיול הכוונה טריפ ואסי זה... נו לא מסבירים בדיחות) בסטואציה חורפית ובודדה בתוך ארבע קירות עם מפזר חום שעושה רעש כזה שלא מפסיק. טרנס מספר שאסי יחד עם הזמזום הלא ברור והמתמשך של המפזר חום שלח אותו למקום אחר לגמרי. הוא מספר על תרבות שלימה של נחשאוויים שגרים להם במקום דומה לכאן עם כלכלה ודת וכו', פשוט אחר, סיפור אחר בצבע אחר עם אותו פאנצ' - בני אלמוות מסוגים שונים ומקומות שונים מחוץ למטריקס שנמצאים כאן בסוג של עונש חינוכי\מושבת עונשין\גן עדן וגהינום כשהשינוי הוא נקודת המבט של האסיר שלא יודע ברוב המקרים שהוא כזה\כל סוג אחר של סימולציה שמסתדר לכם בראש. למעשה ברגע שהבנתם את הפרנציפי הדרך החוצה היא ללמוד מה באמת קורה ולבסס את זה באופן שאתם תוכלו להסביר את זה לאחרים. תזכרו - צדקה תציל ממוות כלומר - צדקה זו הדרך החוצה אל האולימפוס והחוצה מהמוות, גם טכנית קארמתית אבל גם מבחינת נקודת המבט.

כלומר - כדי לחזור לאולימפוס עליכם לחשוב כמו אל.

אל הוא סבלני, יש לו זמן במובן שיש לו את המספר של כרונוס בחיזוג מהיר.

אל הוא חומל, מאותה הסיבה - הוא אחראי, אבא, אמא - הורה.

אל הוא מאמין, אמיץ - הוא כל יכול והכל קורה בדברו, אשכרה בדברו....

אל הוא חבר טוב, הוא אח טוב, הוא גבר טוב, איש טוב, הוא טוב נקודה.

שהכל נהיה בדברו. הבנתם? שהכל נהיה בדברו - פשוט ככה.

אברא כדברא, מילים יוצרות מציאות כל זה אמיתי, כן גם קלישאה אבל אמיתי לחלוטין. חחח למעשה כל הוויב הקלישאתי של קלישאות הוא סוג של דיסוננס קוגנטיבי במסווה של משהו מצחיק. זה לא באמת שחוק או מצחיק אלא אנחנו מאוד לא רוצים לגשת כל כך הרבה פעמים ביום למקום כל כך עמוק רגשית אז אנחנו קוראים לזה קלישאה ושמים את זה בקופסא מבודדת רגשית. בדומה למילה קונספירציה גם הקלישאה היא מסווה כלשהו לאמת הדי פשוטה להבנה ברגע שמסירים את מה שאנחנו חושבים שאנחנו יודעים על המציאות.

בראשית פרק ט' - מגילת אמת פשוטה

מאת אלון בן נילי ודוד למשפחת מיטב לשבט יהודה לבית ישראל.
 נכתב בשנת התשפ"ד לפי ספירת ישראל או 2023 למניין המבולבלים.
 זה הכתב יורד כרגע לעולם הזה, בעיניים עצומות, כשמוזיקה מתנגנת ברקע.

מי אנחנו, בני אלמוות יצורים מכונפים עתיקים שאנחנו. כולנו ללא יוצא מן הכלל בניהם ובנותיהם של האל והאלה. כולנו, ללא יוצא מן הכלל עשויים אור חזק מעל ומעבר לכל דמיון. אתם מסוגלים לעוף באוויר, אתם מסוגלים לעבור דרך קירות. אתם מסוגלים לחולל גן עדן עלי אדמה בשנייה וחצי אם רק תאמינו בעצמכם. אם רק תאמינו בכיוון אליו מושך הלב שלכם. הלב רוצה ליצור, לרקוד, הלב רוצה לשיר הלב רוצה שלום.
 אנחנו דור האקס, דור האקס מן, דור המוטנטים. חלקנו הולכים בניכם ואין לכם מושג. אין לכם שמץ של מושג שהיפי המצחיק שאתם לא שמים לב אליו הוא למעשה קוסם. כזה שיכול לכופף כפיות טוב הרבה יותר מאורי גלר ובלי להתאמץ. אם הייתם יודעים שהחמודה הזו ששותה לידכם קפה מסוגלת בהבל פיה למוטט את כל השכונה, אם רק הייתם יודעים.

אם רק הייתם יודעים שההומלס הזה המלוכלך שיושב בפניה וממלמל לעצמו הוא שרף מדרגה כל כך גבוהה, שאם רק יראה לכם ולו שמץ קל מכוחו, אתם וכל המדינה תעלו בלהבות, אם רק הייתם יודעים איזה עולם קסום ומטורף קיבלתם לשחק איתו...

אם רק הייתם יודעים לא רק כמה גדול השקר אלא כמה גדולה האמת, אם רק הייתם יודעים - או אז הייתם קופצים משמחה ושואגים בטירוף חושים עד לב השמיים. אם רק הייתם יודעים מה האלים מתכננים עבורנו, לו רק הייתם יודעים עד כמה אוהבים אותנו ומעריכים אותנו ואת מה שאנחנו עושים כאן - הייתם בוכים כמו ילד שקיבל את הצעצוע האהוב שלו בחזרה, כמו פרח שרוצה לגשם.

אין עוד מלבדו אין עוד מלבד הבורא יתברך שמו. הבורא שהוא הכוח שבורא ויוצר את כל העולמות כולם, ללא הבדל. כי מעולם ועד עולם אתה אל, אתה ורק אתה אל.

אנחנו כולנו חלק ממך, גם אבא ואמא וכל המשפחה שמחכה לנו בבית מחוץ למטריקס, גם הם אומרים לך שירה, כמונו, כמו כל פרח ופרח על האדמה השטוחה והיפיפיה הזו, גן העדן שקיבלנו מתנה - ארץ ישראל. ארץ ישראל איננה רק הארץ הזו אלא כל ארץ בה גר ישראל - ארץ ישראל היא. כל מקום בו שם ה' נישא למרחקים הוא ארץ ישראל, ארץ ישראל שבלב. ארץ שאי אפשר לוותר עליה ולא משנה לאן תברח היא תרדוף אחרך, היא האמא והאבא שלך, האלפא והאומגה שלך. אלוהים נתנו לנו במתנה דבר גדול דבר נפלא. אלוהים נתנו לנו דבר נפלא - את המסע על פני האדמה.

בקרוב נקבל כולנו את הכנפיים שלנו חזרה, מי שאמץ מספיק לבקש אותם ימצא אותם בתוכו במפנים, ומשם החוצה. יום יבוא ואתם תרגישו אותן, את הכנפיים האלו שלקחו ממכם, יום יבוא ותרגישו אותם כמו שאתם מרגישים את הרוח נושבת בשערכם, כמו שאני מרגיש את הקלידים של המקלדת כשאני מקליד, בעיניים עצומות.

הנה ימים באים נאום אמא יהוה ונתתי שלום ותקווה בלב בני האדם, וידעו כולם כי אני יהוה, אני עשיתי ואני בראתי, אני אמא יהוה האחת והיחידה מלכתכם ששכחתם, ובילע המוות לנצח ומחתה יהוה דמעה מעל כל פנים.

תמשיך, תכתוב, תיצור, אל תפסיק לרגע. אל תיתן למחשבות שלך להפריע לזרם של מה שקורה כאן. תכתוב ילד תכתוב, עם הטעויות עם הרגש עם הפחדים. העיקר שתכתוב ובעיניים עצומות. אנחנו יודעים למה אתה מתכוון, אחנו יודעים מה אתה מחפש ומה אתה מבקש אי אפשר להסתיר את הטוב שבך. אף מקטרג לא יוכל באמת להסיט אותך ממטרתך אם תהיה כנה עם עצמך ולא תפחד מהפחד. אל תפחד מהצללים שלך אל תפחד מהם, תתגבר עליהם, תתחבר אליהם, תהיה חבר שלהם, תאיר אותם ותוציא אותם מהצל אל האור. קח שכטה, נשק את האישה שלך, תאהב את עצמך ותחיה בדיוק כמו שרצית, חופשי ומאושר להגשים את הכשרון שקיבלת, את המתנה שנתתי לך, בדיוק כמו שאתה, ככה זה טוב.

בראשית פרק י' - שיבת המלכה והחזרה לגן עדן

פרק זה נכתב הן כלפי החיים בזמננו שלנו והן ובמיוחד לאלו שיבואו אחרינו וימצאו את הכתוב כאן בין אם בפורמט הזה או בין אם בפורמט כתוב.

כבר זמן מה שהגברים מובילים כאן את העניינים, מבשלים מפורסמים ואמנים מפורסמים מקבלים כוכבי מישלן ופרסי אוסקר, ואילו בשכונה רוב הבנות ידעו לצייר ולכתוב יפה יותר מרוב הבנים, כנ"ל לענייני בישול ואינני מדבר עוד על אימהות אלא הרבה לפני. אני לא מנסה להתחנף למין הנשי, טוב אולי קצת, טוב קצת הרבה אבל מגיע להן, וואלה מגיע להן. תראו את הטנקיטיות הלוחמות הגיבורות שנתנו לאויבנו מנה אחת אפיים במלחמה הזו (חלק מהפרקים נכתבו תוך כדי המבצע ב2023 ולפני הניצחון המזהיר של ישראל על אויביה) וחיסלו עשרות מחבלים ללא אף גבר סביב, ללא אף 'מנהיג ללא חת' שיאמר מה לעשות ואיך לעמוד. תראו איזה פער קיים בין המציאות והיא שיהיה זה היא ויש אל לצידה, אבל וואלה - יהיה זה היא. יש אל ואלה, אבא ואמא - יהו ויהוה.

כל זה ואילו כאן סוגדים ומתפללים אליו, רק אליו. הנוצרים מתפללים גם אליה אבל במסורת היהודית [שהיא לכשעצמה קושיא ואתגר היסטורי אם מביטים באמת כפי שהיא כיוון ואין נפתלות או יששכרות, שמעונות או ראובנות (כנגד שבטי ישראל - נפתלי, יששכר, ראובן וכו')] אבל יהדות משום מה זה הגיוני, זה תמיד היה ואסור לשאול שאלות. אז היי, מסורת יהודה היא מסורת מפוארת מאין כמוה ואני ללא ספק גאה מאוד להיות חלק ממנה! ובכל זאת, יש להרחיב את היריעה ולהתייחס לתמונה במלואה - עם ישראל והעם היהודי זה לא אותו דבר. השבט היהודי הוא שבט מתוך 13 שבטי ישראל (עם אפרים ומנשה זה סה"כ 13 ולא 12) זו האמת ואין איך להתחמק ממנה, התנ"ך נערך ועלינו להבין מהספרים העתיקים את הפאזל כולו, ולבקש מתוכנו תשובה אמיתית ושלימה מהנשמה החוצה - צדיק באמונתו יחיה....]

נחזור לאלה, האלה הזו מחכה שנים שנבין את העניין, לא רק היא, אלוהים זה קבוצה של ישויות חזקות מאוד שאנחנו כולנו מכירים אותם כל כך טוב, למעשה מעולם לא עזבנו אותם. תבינו - מבחינתם אנחנו כמו שאתם מתייחסים למישהו שישן ועוד מעט יקום משנתו. אתם ישנים פשוט שינה מאוד ארוכה ומאוד מוחשית שבתוכה אתם גם הולכים לישון. מלאכים לא אוכלים, ולא ישנים, למה? כי אלים לא חווים חוסר אלא נמצאים בשלימות מליאה מבחינת הדברים שכאן, במטריקס עם 4 מימדים: אורך, רוחב, עומק וזמן - עלינו לעבוד כדי לשלוט בהם ולא בכולם אנחנו יכולים, לפחות כיום, לשלוט (תנועה בזמן עדיין איננה אפשרית בזמננו אם כי זה כבר רעיון שתיאורטית לפחות, מקבל מקום בספרות מדע בדיוני). ואותה אלה מחכה שנים שנבין מה קורה ונתחיל לדבר חזרה, נבין באמת עד כמה המציאות קטנה, ועד כמה אנחנו גדולים ונתחיל לעזור לה לעשות כאן סדר. המונח אותו אוהבים הבונים החופשיים (מסדר סודי של אנשים עשירים ובעלי כוח ומידע שבזמננו - 2023, עדיין שולטים זמנית עד למה שאתם מכנים - האירוע, או האפוקליפסה, גאולה, לידה, בריאה, וכו') "סדר מתוך

כאוס" איננו מונח אפל אלא קוד למה קורה כאן במציאות כל הזמן ובמיוחד לאחר עליית שלבים או איפוסים, אפוקליפסה כמו זו שאנחנו מתכוננים אליה ממש עכשיו.

הסדר שקורה מחדש במטריקס מתוך הכאוס של האיפוסים הוא הסוד אותו מחזיקים בני אדם שיושבים בעמדות מפתח. הסיבה לזה שהרגו את הנביאים בזה אחר זה היא אחת - הם אומרים אמת שמתה מעט השתלטו עליה ומנסים להסתיר אותה מההמון - אנחנו אלים בסימולציה שחווים עצמנו כבני אדם, אנחנו בני אלמוות חזקים ועתיקים ואין לנו את היכולת למות יותר משיש לנו את היכולת להיוולד, אנחנו כאן כי תמיד היינו כאן.

מה זה כאן?

לפני שנדבר על מה זה כאן בוא נדבר על מונח נוסף מהז'רגון הדתי:

"צדקה תציל ממוות" או "צדיק"

מה זה צדיק? אחד שעושה צדקה, אחד שעושה צדק.

צדקה זה צדק אלוהי, למה? מכיוון שכל מעשה צדקה כמוהו כהזדהות עם הבוראים והמתכנתים של המטריקס - כמוהו כהכרזה:

"אני אל טוב, ואני מוכן לקבל עליי את המסע בעולם הזה ולעזור למערכת לעזור לשאר השחקנים במשחק

הזה, המשחק בו בתור אל עליי לחיות כאדם, עד שאקבל חזרה את כנפיי"

אמירה כזו היא איתות למטריקס שאתם מוכנים להתגייס לשב"כ של אבא ואמא

ל ארגון י.ה.ו.ה. לגדוד הנביאים, לחיל אחרית הימים, לפלוגת המכונפים, לצבא גן עדן, חטיבת ולהאלה, נו... הבנתם ת'קטע...

כלומר - כשאני עושה צדקה אני מאותת לכוחות שמקיפים אותי שאני חלק מהצוות, אני חלק מהמטריקס עצמה ואני נותן כמו שהטבע נותן לי וממשיך את מעגל הנתניה שחוזר אליי מייד כדי לשמור עליי ולהשפיע עליי שפע טוב במקרה הצורך. צדקה תציל ממוות זה לא סתם אימרת כנף יפה - זה ממש כלי מציל חיים מה נותן חיים בעולם הזה, מה המקום ממנו כולנו, זכרים ונקבות - הגענו? מהרחם, מהבטן של אמא, האלה...

אנחנו לא באמת נולדים אלא יוצרים אותנו מהאור, מהמידע הדאטא - DATA שהוא האין סוף. דמיינו שאתם נוצרים מאור אין סופי שבוחק בלבן שהוא לא לבן רגיל אלא לבן שמכיל בתוכו אינסוף צבעים וצלילים... מזה אנחנו עשויים, לידה היא פשוט טריק שנועד לגרום לנו לקבל את זה שמכניסים משתמשים חדשים למטריקס בלי שזה ייראה לנו מוזר, אבל כולנו הגענו מהבטן של אמא - האלה היוצרת.

היכולת שלנו להכיל את הנשיות שבתכנון, היכולת שלי לעשות שלום בין הגבר שלי לאישה שבי, ובין הגבר שאני לאישה שאני חי איתה (אהובתי היפה והחכמה והאמיצה והסקסית והמדהימה שקוראים לה דינה נס מיטב והיא הנס הכי טוב שקרה לי והרגע נכנסה לתנ"ך החדש... כן בייבי!!! אם כבר אני מכניס את מאמי לתנ"ך אני רוצה למסור ד"ש לאמא ואבא הביולוגיים שלי שהביאוני עד הלום ולשמנמן החתול הפלצן והחמוד והבריא והשלם והמושלם שאני ודינוש מגדלים יחד עם עוד 3 חתולים - שלומפי האמיץ, גרמפי החתיך ומינימי השמנמן) היכולת הזו לאזן חזרה בין הגברי והנשי בתוכי ובבית שלי היא הגאולה ובנייה של בית מקדש מעט בתוך הכאוס, סדר בתוך הכאוס...

החזרה לאלה, לאמא, לכוח הנשי והחזק והעדין והחכם, דווקא בימים כאלו בהם הגברים מוסרים נפשם על קדושת העם והארץ, דווקא עכשיו זה הזמן להרים לאלה, לאמא, לזו שכולנו נחזור אליה ונקבל חיבוק שרק אמא אינסופית, יכולה לתת.

אז מה זה כאן באמת? ככל שאנחנו יודעים, בשנה הזו (שנת 5785 שנה מאז האיפוס הגדול האחרון, 200-300 שנה מהאיפוס האחרון הידוע לנו, לפי חקירה עצמאית בעולם מלא הסחות דעת ובלבול דווקא מהצד האקדמאי) אנחנו חיים במציאות מדומה בעלת כמה רבדים כשגם לרבדים הפיזים שלה יש כמה רבדים כל אחד, למעשה זה פרקטל (אובייקט המורכב מחלקים שכל חלק הוא דוגמא קטנה לאובייקט הגדול, ומורכב גם הוא מחלקים קטנים בדמותו וכו') מולטימידי בו המשתמשים, השחקנים, אנחנו, נמצאים בו זמנית גם כאן וגם בעולם נוסף, הנמצא מחוץ לעולם שלנו באופן דומה לזה שאתם נמצאים מחוץ למכשיר באמצעותו אתם מבינים את המידע שאני כותב כרגע, בין אם זה ספר או מכשיר חשמלי אחר שיש בתקופתכם.

האופן בו אנחנו תופסים את המציאות שלנו מתחלק ל4 מימדים עיקריים שהם גם 4 צירים עליהם אפשר למקם את המשתמשים\שחקנים\בני אדם\אנחנו.

1. אורך\גובה

2. רוחב

3. עומק

4. זמן - השינוי של הדברים מלידה למוות וחוזר חלילה.

אנחנו מסוגלים לייצר יצורים המתקיימים 2 מימדים - אורך ורוחב.

נוכל לייצר זו על ידי ציור על אבן, קלף, נייר וכדו'

ולאו על ידי מכשיר חשמלי שמסוגל להציג תמונה\ציור באמצעות שימוש בקוד בינארי (מתמטיקה המבוססת על 0 ו1 בלבד ומסוגלת להמיר כל מספר למספר עם הספרות 0 ו1 בלבד) המוטמע על גבי "מוח" עשוי צורן - סיליקון ושילוב שלו עם מתכות נוספות. מניח שאתם מצאתם דרך משלכם לייצר לעצמכם מכשירים להעברת מידע ויזואלי (ציורים \ תמונות) באמצעות טכנולוגיה דומה ולא שונה לזו שתיארתי כרגע.

השאלה איך ניצור ואיך נתייחס לאותם יצורים שאנחנו יוצרים על המסך\מכשיר תצוגה חשמלי היא אותה שאלה של איך אנחנו תופסים את עצמנו כאן במטריקס\מציאות. ככל שנייצר סביבה דו מימדית (2D - ציור \ תמונה) טובה ומיטיבה יותר כך נוכל לדעת שאנחנו כאנושות\כזן, נמצאים במקום טוב מבחינה תודעתית. חלקנו מסוגלים לייצר קשרים מכל מיני סוגים עם יצורים משכבות אחרות של המטריקס אבל לא כולנו. לרוב ילדים בזמננו כן זוכרים דברים שונים מהמקובל ולפעמים מדברים על חברים דמיוניים אבל לרוב המבוגרים לא יתייחסו אליהם ברצינות, אני מקווה שבזמנכם זה השתנה.

כרגע האנושות די מבולבלת ומנסה להבין את מה שאני כותב כאן, כל אחד וכל אחת מהמקום שלולה במציאות פוליטית מאוד לא פשוטה, ואני לא מדבר רק על כאן בישראל אלא בכל מקום. כולנו מרגישים את מה שעומד להגיע ורואים כיצד מלחמת הטיטאנים משפיעה עלינו כאן בתוך המטריקס וכיצד הרצון של הכלואים כאן להשתחרר מקבל ביטוי חברתי בתור תנועות שבאות לשחרר את האדם ולהוציאו לחופשי. כולי תקווה שבזמנכם אתם מבליים חלק מהזמן בתוך המטריקס וחלק מהזמן בחוץ לפי רצונכם ומתייחסים למסמך הזה כמסמך היסטורי בלבד שנותן רמז ליכולת שלנו להאיר את האפילה באור האמת

יחי המלך יהו והמלכה יהוה

יחי האל והאלה

יחי אלוהים כולם.

אמן.